

Микола Малишко, Глина дуже жовта, фрагмент, 2014, полотно, глина, клей

Просте очевидне

18.03 - 06.04.15
Микола Малишко

Новий проект Миколи Малишка в київській Я Галерея відтворює другий етап розмірковувань митця над важкою дійсністю. У центрі його думок – основа основ – земля, що проявляє себе в буденних і простих речах. Художник пробує побачити їх, як вони є. Доступитися до них не лише з емоційно-живописної «експресіоністичної» точки зору, а й з погляду на складну функцію мислення. Тоді як формою вираження думок стає не звичне дерево, а такі природні матеріали як крейда і глина, що апелюють до первісних способів взаємодії людини з навколишнім простором.

З найдавніших часів людина прагне охопити істину розумом, однак продовжує борсатися в інтелектуальних лабіринтах. Тож «просте й очевидне» щоразу віддаляється, залишаючи ще більше питань. А практика художника, спорідного з матеріалом, виявляє свою «Сізіфову» сторону. У Малишка це камінь структуралізму, який важчає з кожною новою спробою взаємодії із матеріалом.

Із набуттям досвіду – формулювання понять, сам інструментарій художника – розширюються. Збагачуючи, але не даючи відповіді. А емпіричний досвід бачення, торкання, чуття – невблаганно відстає від життєвого плину. Тим не менш, визнаючи свою працю сізіфовою, Микола Малишко продовжує дослухатися до мовчазного голосу буття.

Олена Єгорушкіна

Апокаліпсис надворі. Земля, глина, крейда, граніт...
Земля, земля, земля – скільки б я не повторював – чари землі не зникають.

Усе прагнув, уникаючи чогось унікального, надприродного, вишуканого, складного, епатажного, – наблизитись, зосередитись і побачити речі звичні, прості, буденні... Ставив задачу намалювати побачене й відчуте. Знову ж таки, відповідною художньою формою – віднайти формулювання і сказати це без слів.

Мовчазне полотно, колір глини, а ширше – не тільки колір, а й фактура, текстура, пластичність, прозорість, єдвабність відкрито говорили б і сказали все.

Ставлення до простих речей говорить про структуралістське уявлення про світ, у якому ми живемо. Думання людське – будова велика і значна – над предметами та речами простими й звичними.

Спроба доступитись до розуміння структуралізму в образотворчому мистецтві, розмірковуючи, малюючи і діючи.

Микола Малишко

Микола Малишко народився 1938 року в селі Знаменівка на Дніпропетровщині.
Закінчив Дніпропетровське художнє училище (1961) та Київський Державний художній інститут (1967).
Лауреат у номінації «Художник року» («Золотий Перетин», 1997), Лауреат премії ім. Василя Стуса (1998) та «DE PROFUNDIS» (З ГЛИБИН, 2009).
У радянський період твори Малишка не експонувалися, бо виходили за рамки «соцреалізму». Вперше «незалежні» роботи автора були представлені у Львівському Національному музеї 1993 року, а потім – у міжнародних проектах у Німеччині, Угорщині та Австрії.
Співпраця з Я Галерея розпочалась кілька років тому з проекту «Паркан» (ГОГОЛЬFEST 2009). Ретроспективні виставки художника відбулись у 2011 році в Я Галерея у Дніпропетровську («Сцена I. Сцена II») та в Музеї Сучасного Мистецтва України («Сила людського духу: Скульптура, живопис»).
2012 року в рамках Великого скульптурного салону в Києві митець представив динамічну інсталяцію «Ти Тут Тепер». А також отримав Премію Першої Київської бієнале сучасного мистецтва у номінації Відкриття ARSENALE 2012. А наступного року взяв участь у Всеукраїнській мистецькій виставці «ВЕЛИКЕ І ВЕЛИЧНЕ».
У 2014 році творчість Малишка вперше була презентована у Франції, долучившись до Міжнародного Фестивалю сучасного мистецтва FIAT. Займаючись малярством, графікою, скульптурою, монументальним мистецтвом, зараз митець більше працює над скульптурами з дерева, у яких сучасний конструктивізм поєднано з елементами народної архітектури.